

Üşütme Yüreğinde

– AliKemal · 14 Ekim 2015

Güneşle aydınlanalım, hatırlatalım kendimizi dünyaya
Kimler nasıl zevzeklik etmişse umursamayalım
Düşünsel bir aşk yaşatma bana yeter, gel
rayihan kır papatyası olsun gülücüklerinde
Realitemize bakakalsın insanlar bihuş,
nazar etseler de umurumda değil...
Sensizliğim sana seslenmekte bak,
o da pes etti işte sonunda!
Güneşinle yanıp, rahmetinle yıkanayım,
Sensizlikle sersefil kalmayayım...
Varılmaz aklanların her birine
baharımı getirdim, ben yağmurum.
Seslenirsen bana,
sona erer sensizliğim.
Kaybolur korkularım,
kargaşa biter ruhumda...
Çağır beni, ücra diyar yurtsamalarında ufak bir bulut olup,
gözlerimden akayım damla damla
gönlüne tutku sağanağı yağdırayım...
Çağır beni, çağır ki, bahçene beyaz yapraklı çiçek olup,
gecelerine kokayım buram buram.
Erişsin kurtuluşa cilveli ceylânlar,
inatçı zebralar, avcı yırtıcılar önünde.
Çağır beni ki, dirlik bulsun cansız hayatlar, ferahlansın gönüller,
Susuz yüreklere çağlasın salâh; dost kalsın merhametli eller...
Çağır beni, çağır ki, şefkatimde yorumlansın hisler...
Sana çağlar gözlerimden toprağa akan gönül çağlayanım...
Bedbin ceren gibi yaklaşayım, okşayayım saçını.
Islak ıslak seveyim yüzünü...
Sükut et, bana sığın saatlerin acımasızlığından,
rahmetime kucak aç...
Kuralsızca büyüttüğüm aşkı
ilginç bir ödül gibi koruyorum gönül kasmada.
Kucakla beni muhabbetle,
gönlüme doldurduğun o mukaddes ilham için,

aşk için kucakla...Üşütme yüreğinde.